

CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

Catedral de Vic - 18-4-2014

Sant Pere en la seva primera carta, fent-se ressò de les paraules del profeta Isaïes, referents al Servent del Senyor, que hem escoltat en la primera lectura de la celebració, ens diu: *A la creu Crist portà en el seu cos les nostres culpes, perquè no visquem més com a pecadors sinó com a justos. Les seves ferides ens curaven* (2,24). És així com cal que nosaltres mirem Crist crucificat, Crist mort en la creu. La seva passió i mort són la nostra vida, la nostra guarició, la nostra salvació.

Les seves ferides ens curaven. Quines foren aquestes ferides que han causat la nostra curació? Hi ha les ferides físiques en el cos santíssim de Jesús. Les ferides dels cops dels maltractaments de part dels criats dels sacerdots i dels soldats romans. Les ferides de la flagel·lació. Les ferides de la corona d'espines. Les ferides del camí del calvari. Les ferides de la tortura de la crucifixió en les mans i els peus. La ferida al seu cor per la llança del soldat.

Hi ha també les ferides morals. És la traïció de Judes, l'odi i menyspreu dels grans sacerdots i els responsables del poble. És la condemna del Sanedrí en nom de la Llei de Déu. És l'abandonament dels apòstols. Són les negacions de Pere. És la covardia calculada amb interessos mesquins de Ponç Pilat. Són els crits del poble demanant la seva crucifixió. Són els menyspreus i les indiferències en el camí del Calvari. Són les burles i els escarnis dels fariseus i mestres de la Llei al peu de la seva creu.

Però hi ha també la ferida més gran en el seu cor, podem dir una ferida espiritual. Jesús en la creu experimenta l'abandonament del Pare. Però, en la seva condició de fill, prega i confia. Els evangelistes expressen de moltes maneres aquesta experiència on rau la ferida que ens cura del tot, que cura el trencament del pecat original i el trencament de tot pecat. Aquesta ferida espiritual ens fa entrar en la sublimitat del misteri del Fill de Déu mort en la creu en el silenci del Pare. Solament l'Esperit Sant ens pot fer entrar en l'abisme de l'amor del Pare que lliura el seu Fill per a la redempció dels homes, de les seves criatures, perquè vol que siguin fills en el seu Fill estimat. Ens ensenya Benet XVI en la seva encíclica *Déu és amor*: «En la mort de Crist en la creu es realitza aquest posar-se Déu contra si mateix, en lliurar-se per donar la vida a l'home i salvar-lo: això és amor en la seva forma més radical» (núm. 12).

Les seves ferides ens curaven. Avui, Divendres Sant, és el dia per a contemplar les ferides de Crist, que en el fons no són res més que una sola ferida: la ferida de l'amor de Déu per nosaltres. Veient Jesús, el Fill de Déu, mort en la creu no podem dir res més que això: *Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut. Déu és amor* (1Jn 4,16).

Les seves ferides ens curaven. Avui, Divendres Sant, nosaltres venim també amb les nostres ferides per posar-les davant la ferida d'amor de Jesús. Tots tenim ferides en el nostre cos, en el nostre cor, en el nostre esperit. Hi ha les ferides de les malalties, hi ha les ferides dels vicis i dels pecats, hi ha les ferides dels trencaments i desamors, hi ha les ferides de la manca de fe i de confiança en Déu. Hi ha... Cada un de nosaltres té l'oportunitat de posar-les avui davant el Senyor per a ser guarit.

Tots nosaltres sense cap excepció necessitem ser curats per les ferides de Crist. Tots tenim necessitat de la misericòrdia divina, que es manifesta plenament en la mort i resurrecció de Jesús. El nostre món necessita la misericòrdia divina. El papa Francesc recordava recentment unes paraules del beat Joan Pau II, papa, dites l'any 2000 posant la mirada en el futur: «Què ens oferiran els pròxims anys? Com serà el futur de l'home a la terra? No podem saber-ho. Tot i això, és cert que, a més dels nous progressos, no hi mancaran, per desgràcia, experiències doloroses. Però la llum de la misericòrdia divina il·luminarà el camí dels homes del tercer mil·lenni.»

Germans estimats, la misericòrdia divina és l'oli del consol i el vi de l'esperança que Jesús, el qui és al mateix temps el bon samarità i l'home ferit en el camí de Jerusalem, vol posar en el cor de les persones ferides que hi ha en el camí de la vida. Aquests som nosaltres, els qui creiem en Jesús, és a dir, els qui hem experimentat en el nostre cos, en el nostre cor, en la nostra ànima, la guarició de la misericòrdia que ve de les ferides de Crist. També nosaltres, per la nostra part, hem de ser aquells que no tanquem els ulls davant les ferides dels germans que tenim al nostre costat. Enmig nostre hi ha moltes ferides amagades. Àdhuc, enmig d'aparences de felicitat de maquillatge, hi ha molt de dolor. Nosaltres, els qui som curats constantment per Jesús, hem de dir a aquests germans, amb la vida de redimits i la paraula de consol, que Jesús els estima, els estima infinitament. Els hem de dir que Jesús és el Fill de Déu ferit pels nostres pecats, perquè en ell tinguem la guarició, la vida, la pau, l'alegria profunda.

Avui contemplem Jesús que clavat a la creu diu: *Tinc set*; i, al mateix temps, veiem com del seu costat, obert per la llança del soldat, brolla sang i aigua. Jesús, el qui és la font d'on brolla l'aigua de la vida, té set. És la set de Jesús de la fe de tota persona. Jesús vol omplir el cor de l'home de l'aigua de la vida, que és el seu amor. I ell compta amb tots nosaltres, perquè siguem portadors de la seva sang vessada al cor de les persones que sedegen, moltes vegades sense saber-ho, l'aigua viva.

Que Maria, la Mare del Senyor, que estava ferma al peu de la creu, ens ajudi a romandre sempre al peu de la creu de Jesús per rebre la divina rosada, que d'aquesta es vessa, per omplir el nostre cor i escampar-la sobre els cors assedegats de veritat i d'amor. Amén.